

REDACTIA

Str. Mircea No. 74 bis

ADMINISTRAȚIA

Str. Ștefan-cel-Mare No. 16

DOBROGEA

ABONAMENTE

1 an Lei 300

1/2 an Lei 200

Instituții Lei 500

ZIAR INDEPENDENT SAPTĂMÂNAL

DIRECTOR: SANDI CONSTANTINESCU

INTENȚII...

Mărturisim greutatea de a împrăști melancolia pe care o revărsă timidul „anul I No. 1...”

O gazetă care apare e un soldat care pleacă la bătaie, e o navă trimisă unor fărâmi necunoscută sau numai poveste simplă a unei înfrângeri mai mică ori mai mare, după credințele învinse și ele prin ea.

Poate deveni ceva foarte bun, niciodată ceva prea rău: pentru că gazeta proastă are totuși un merit: face loc, ba o reclamă, pe cea bună. Presa a avut copilăria ei, care nu coincide cu copilăria umanității.

Însă pentru a deveni ceva bun și se cere unui ziar câteva condiții și unele împrejurări: calitatea câtorva rezultate să se poată măsura cu aceea a unor intențiuni.

Neputând vorbi de rezultate nu refugiem se înfețe în intențiuni, aceste flori ale voinei umane, care ne fac de alătea ori să ne credem dascălul semenilor noștri, pe nedrept, înțut să adăogăm.

Gazeta de față vine să se adăoge deocamdată numărului ziarelor dobrogene. Zicem numărului, calitatea ei va fi osândită sau subliniată de alții.

Am scotit însă că în acest colț de țară de alătea ori uitat și de alătea ori invocat și iar uitat apoi, trebuie să-și reclame și mai afirmativ, prin noi, aceia pe care ea și hrănește sau numai suportă, dreptul la o viață mai luminoasă. Dobrogea e prea mult un teritoriu și prea puțin o parcelă a națiunii, e prea mult o expresiune geografică și prea puțin una socială, adesea un pretext politician mai rar un obiectiv sump. Constanța e prea mult o piață și prea puțin un centru radiator al voinei colective a poporațiunii sale, această bravă poroapă dobrogeană care dacă a putut lipsi odinioară grelelor domni ale robozilor români, este astăzi coloana indispensabilă Regatului.

Nu ne va lipsi conștiința dominanței cadrului general al statului: nu vom reclama dobrogenilor Dobrogea; ne dăm la o parte în fața altor oameni de aieura, să fie însă oameni. Li vom chema chiar în numele creațiilor noastre. Regionalismul poate fi un obiect, este însă departe de orice doctrină. Azi, când vibrațiunile marilor conștiinți mondiale sfărâmă zăgăzurile mărunte ale separatismului primitiv, regionalismul e ceva umil dană nu condamnat. Poziția numelui satului tău, e trist când nu-l mai îți minte pe al țării.

O gazetă este o colonă construită de edificul său, — sau trebuie să fie. Acest edificiu nu e niciodată un obiect de artă.

În același înfețe gazeta de față va mai voi ceva: pe cât e posibil sentimentelor și preferințelor personale a aceluia care o scrie ea se sustrage oricărei politici de partid, le va sacrifica adevărului; și cum aceasta se întâmplă de cele mai multe ori, gazeta noastră va fi independentă fără să se împănaze cu independența, vedeți-o pe altor ziare.

În mijlocul presei dobrogene înțim cu orice preț să aducem o notă nouă. Recunoșcând celor trei cotidiane ale Constanței tot binele pe care le-au adus vieții publice, — și pentru că trăiesc în însemnează că răspundea

și unor nevoi?, — gazeta noastră va repudia totuși metoda de luptă care nicăieri ca la Constanța nu s'a administrat mai mult ca din viața privată a omului pe care îl urăște. Asistăm, cu plăcere, de mult, aici la Constanța, la duhuri în domeniul biografiei ca și când biografia omului îi poate astupa gura când spune totuși un adevăr, ca și când un epitet strident fie și meritat ar putea ascunde un fapt sau praful murdar al vieții omului ar putea asuzi cuvântul sau lucrul adevărat. Sunt în Constanța oameni pentru care gama epitelor sonore și fără consecințe a fost literalmente epuizată; din când în când începe rediția și așa mai departe.

Ne vom deosebi, — și vom rezista în această deosebire: plecăm dela convingerea că gazeta este înclinată celui care o citește mai mult decât celui care o scrie și niciodată adversarului.

Acestea ne sunt intențiile: ele nu înfășează vreun program ci numai o mentalitate.

SANDI CONSTANTINESCU.

Constanța, 1 Octombrie 1930.

PARCURILE

Una din marile necesități urbanistice ale unui oraș modern sunt desigur, grădinile din cuprinsul razei sale. O mică grădină, cu puțină vegetație în mijlocul orașului sgomotos, este asemenea unei oaze într'un pustiu saharian. Nimic nu este mai plăcut, decât să întâlnești în cale-ți astfel de pământuri binecuvântate.

În consecință, ediliile cu bunul gust dezvoltat, s'au străduit să dărnăscă orașelor ce ei gospodăresc aceste mici ratri, pentru locuitorii, urbani.

Școlăria în deosebi, și copiii vor fi meru recunoscători acestor binefaceri, unde sunt lăsați să a-alerge și să absoară aerul purificat de frunzilel verde.

De un timp încoace și orașul nostru pare că a fost binecuvântat de aceste plăceri necesare. Nu de mult timp (sub primăria lui Sachetti) ediliile ne-au dat un splendid parc dealungul Bulevardului Ileana, pe malul mării (aceasta în urma unei campanii dusă de scriitorul acestor rânduri într'o altă gazetă). La amintiri-vă, vă rog, ce erau aceste maidane acum 3-4 ani-l. Cimitirul tuturor mortăciunilor și depozit urbane de gnoiu.

Și doar aveam primari medicul (sic).

Anul acesta însă, printro chibzută gospodărie a vrednicului primar d. G. Popescu, am inaugurat o nouă grădină, merită să devie un splendid sguar, pe terenul fostelor locuințe ale C. F. R. iar prin deschiderea celor două străde. Negru-Vodă și Dragoș-Vodă, aceste două oaze vor căpăta o importanță mult mai mare.

Rămân ca aceste două grădini să fie plantate în mod sistematic, ca astfel după puțin timp, să devină adevărate parcuri de recreație.

Opera d-lui G. Popescu, va trebui desigur, continuată cu aceeași sârguință ca și la început. Bulevardul dela Cazina, parcul episcopiei și personalul gării vor cănta să umple golul suferit prin distrugerea — atât de sălbatecă — a grădinii publice. Grădini cât mai multe, grădini, căci acestea înviorază ochiul blestematului târgoveț lipsit de libertatea naturii. Și cine le vor îngriji, vor înfelege rostul utilului.

I. GRECU.

EROI AU FOST...

Legea administrativă din 1925 și după ea cea din 1929, a hărăzit municipiilor (știfi, vechiul regat mai modest zice scurt: comune urbane pe când mizeriei actuale nu-i mai place decât în municipii) — niște mici parlamente cărora li se zice consiliile comunale. Consiliile: o vorbă și asta pe românește consiliu se zice sfat. Dar cât se sfătesc aleșii noștri ne lasă singuri să vedem: de sfădit oricât de sfătitu puțin, de loc. „Micii” parlamente își desfășoară larg gustul de imitație pentru marele parlament — atelierul de confecțiuni legiuitorie și tesaturul limbei române din Dealul Mitropoliei. Ștafil are loc la club, înainte de ședință sau după (confătuirea majorităților), niciodată nu e sfat comun.

Cețeanului care plătește darea i se arată numai talentele partidului: de obicei tineri cari promit (fără să țină ce promit, firește) și încărungiți adăpostii politici căutând de vreo douăzeci de ani soluția problemei existenței într'o ajutorie de primar — talente angajate în ducluri duând la rezultatul că fiecare rămâne la părerea lui în ultima analiză nici cu adevărat părerea lui ci nenorocita socoteală a clubului. O biată părere care nu are alt rost decât să ascundă lipsa oricărei păreri sau adevărată socoteală a clubului.

Cele mai nenorocite instituții ca și cele mai neferice inspirații legiuitoare își găsec de multe ori un corectiv în educația oamenilor chemați la un moment dat să afirme virtutea legii. O lege proastă în mâna unui om drept nu mai e așa de proastă pe cât e de grozavă legea dreaptă în mâna omului prost.

Legea administrativă din 1929 ne-a adus însă savoarea unui nou gen de spectacole: violența național — de ce? — țărăniată lângă victima național — și ea — liberală. Sub scutul legii național-țărăniște (legile sunt ale partidelor) s'a afirmat unorii dreptăți liberal. Alțgeri pătate de guvernământul de azi au fost corectate de legea partidului. A triumfat legea care este opera noastră, chiar dacă noi am greșit. Ce mândrie! Funcțiunea legii penale trimite la închisoare pe delictiv: funcțiunea legii rămâne o tristă împrejurare pentru societate: idealul nu este ca legea să funcționeze ci tocmai să nu apară ocazia să funcționeze.

Adevărul și alțul: suntem în stare să visăm (legea administrativă e cea mai mare reverie a neamului) — suntem în stare să afirmăm virtutea legii, nu suntem în stare să evităm sensul sancționator al legii, chiar când este propria noastră operă.

Această țară nu s'a împărțit niciodată în îngeri și diavoli precum s'a crezut până la 10 Noembrie 1923, ci adevărul este că fiecare dintre noi e numai fiul bun al țării lui, un fiu care mai are încă mult până să devină bun fiu al României mari. Cu ceace educația i-a dat drumul în viața publică fecăru, cu atât a rămas și atât și face fiecare. Partidul școlă de lupte de altădată, de nobil indignări și de nobil propuneri, partidul cel mai mare pe care l'a avut vreedată țara românească n'a educat pe nimeni dar absolut pe nimeni. Din contră procentul de procese în contencios cătigate de particulari în contra statului — bietul stat — demonstrează că preocuparea de legalitate pentru valoarea educativă a membrilor partidului nu se găsește la cei mai mulți miniștri, luptători de altădată, dela care o multime naivă așteaptă scăparea țării de diavolii istorici.

Legiurile devin repede amintiri, pe când abuzurile rămân întodeuna răni, când actuala lege administrativă va fi numai un număr de pagini în colecția Hamangiu, oamenii abuzivi nu vor găsi nicio umbră de adăpost în generalitatea de gândire a legii. Să fie siguri. Democrația aflată atât de sgomotos se va reduce numai la chemarea multămii la otravă și la farsa publică.

PANEUROPA SI ESPERANTO

O chestiune ce a starnit in ultimul timp un mare interes este acea a Paneuropei.

Briand, ministrul de externe al Republicii Franceze, vede tribuna Ligei Națiunilor a ridicat chestiunea realizării Statelor Unite ale Europei. După el și alți exponenți ai vieții continentului nostru au făcut declarații favorabile în această privință.

Paneuropa ar fi o necesitate au declarat unii, pe când alții sunt contra. Dar această latură a chestiunii, politică, nu ne interesează, deci să o lăsăm la o parte.

O întrebare de mare interes și curiozitate care se pune în legătură cu proiectul elaborat de d. Briand este și aceea a limbii.

Întrebarea, la prima vedere, pare o neînsemnată, dar dacă îi vom da o cât de mică atențiune, găsim în ea un ce de importanță capitală.

Se pune deci întrebarea: care ar fi limba oficială în cazul unei eventuale constituirii a Paneuropei? Oare una din limbile: franceză, germană sau engleză? Trebuie să ne închipuim ce discuțiuni aprinse vor isca între diferitele state în această privință, și ce mari nemulțumiri vor fi.

Mândria națională a unui popor nu poate fi înfrântă așa ușor!

Singura scăpare ar fi, întrebuițarea unei limbi neutrale și ușoară de învățat, care să fie deasupra tuturor limbilor naționale vorbite pe continentul nostru.

Oare ar exista o asemenea limbă, care să nu știrbească nimic din prestigiul unei națiuni?

La această întrebare răspund cu un «da», precum au răspuns și mulți alții. Această limbă este Esperanto, care întrunește toate calitățile unei limbi neutrale și care de patru decenii dovedește cu prisosință dreptul său la viață.

Ideea creării unei limbi internaționale și ușoară în aceașt timp, a preocupat foarte mulți învățați. Au fost create astfel mai multe limbi, dar din toate n'a rămas decât Esperanto a d-lui L. L. Zamenhof.

Pentru ce a rămas? La această întrebare am răspuns mai sus. Acum să spun câteva vorbe pentru literatura Esperantistă.

Deși încă tânără, totuși ea posedă o trezorerie bogată în lucrări clasice și moderne. Schakespeare, Göthe, Voltaire, Tolstoi și mulți alți autori de literatură clasică, sunt în loc de frunte.

Despre modernisți nici vorbă, toți acei pe care îi cunoaște intelectualul.

Acum în urmă și cartea lui Remarque a fost tradusă în Esperanto.

Literatura noastră este destul de bine introdusă.

Al. Brătescu-Voinesti, Mhail Sadoveanu, Caragiale, Eminescu, Jean Bart, Coșbuc, etc., sunt reprezentați prin lucrările lor de seamă.

Dar să închei acest articol, cu cuvintele lui Romain Roland: «pentru ca popoarele să se înțeleagă, ei trebuie înainte de toate să se pot înțelege. Fie că esperanto să redea auzul acestor surzi din cari fiecare de secole este izidit între zidurile limbii sale».

D. N. MINCEV.

Flota română comercială și de război se mărește

Directiunea generală a serviciului maritim român a hotărât mărirea parcului nostru de vapoare poștale prin cumpărarea a încă 4 vase de pasageri și 4 cargoate spre a satisface toate necesitățile sale.

Pe lângă aceasta portul nostru se pregătește a primi și restul de vase de război ce au fost comandate deja în Italia. Este vorba de cele două submarine, împreună cu vasul mamă, și patru hidroavioane.

Aceste sunt necesare cu atât mai mult cu cât flota rusă la Marea Neagră se mărește din ce în ce.

DOBROGENII LA RADIO

După începutul făcut de D-na Alexandrina Melisopol-Rotica de a vorbi la microfon, ne vine știrea că un alt dobrogen va vorbi luna viitoare la postul de «Radio-București». Este vorba de apreciatul profesor geograf d. Ion Neicu. D-sa va vorbi în seara de 5 Octombrie cor. despre: „Probleme culturale la granița de est”, iar la 28 Oct., despre: „Găgăuții din Dobrogea”.

Așteptăm cu multă răbdare aceste conferințe interesante nu numai pentru dobrogenii, dar și pentru toată lumea.

Cor.

EXPOZIȚIA H. GHICA

Potrivit obiceiului, pictorul prinț Hary Ghica și anul acesta ne aduce o nouă serie de desene în tuș de China.

Adeseori am avut ocazia de ne ocupa de acest artist, dar de data asta a întrecut limita așteptărilor. Lucrările sale sunt de o reală valoare.

Genul arhitectural în care lucrează penița d-lui Ghica, interesează atât pe culți cât și pe profani căci ele pot fi ușor înțelese de oricine. Desemnul e precis, trăsătura clară și bine definită.

Marele număr al subiectelor este o dovadă că penița sa este destul de plastică, pentru a se adapta atât la peisajul, cât și la portrete sau schițe.

Trabadurul pictor ne aduce minunate icoane și de prin meșuguri străine, încântându-ne cu cele mai frumoase pravești din Franța, Italia și patriarhalul Monaco.

Desemnele d-lui Ghica sunt demne să orneze pereții oricărui iubitor de artă.

PASSTELY.

MINISTERUL MUNCII Oficiul public de plasare

Oferte de lucru:

5 Bucătărese	salariu 1-1200 lei lunar.
1 Morar	pentru moara țărănească
	salar 2000 lei lunar și întreținere.
4 Rândași	salar 1-1200 lei lunar pentru restaurant.
16 Servitoare	salar 800-1000 lei lunar
1 Maistru-Perier	să cunoască fabricatul perilor și pensurilor salar 5000 lei lunar și locuință, eventual și la parte.

Cereri de lucru:

3 Mecanici	la învoială
2 Lăcătuși	„ „
4 Șoferi	„ „
7 Funcționari	„ „
2 Menajere	„ „
4 Rândași	„ „
8 Muncitori	„ „

Șeful oficiului,
(ss) Indescriabil.

Constanța, 19 Septembrie 1930.

Idealul național a lui I. G. Fichte

(Cu prilejul traducerei D-lui Const. Lăzărescu).

de D-I Carol Blum.

Cuvântările către națiunea germană, ale lui I. G. Fichte, pot fi traduse în ori și ce limbă păstrându-și totuși — mutatis mutandis — vigoarea. Trebuie însă Fichte era convins că ceea ce spune conaționalilor săi oprimați pe atunci de jugul lui Napoleon, se poate spune numai lor, totuși multe părți ale acestor cuvântări patriotice, în deosebi ideea fundamentală ce — se degajă dintr-ansel și care străbat întreaga operă ca un fier roșu, se pot adesea ficăreii națiuni. Conceptul „națiunii” nu este nici astăzi atât de precis determinat încât să nu mai încapă nici o discuție.

În timpul nostru, când ideea națională frământă spiritele într-un grad atât de înalt, traducerea cuvântărilor lui Fichte, datorită D-lui C. Lăzărescu, trebuie apreciată ca o contribuție bine venită și meritaosă, ce umple un gol mult simțit în literatura noastră filozofică și în special pedagogică. *)

*) D-I Constantin Lăzărescu, un distins dobrogen, a luat asupra-i muncă de a traduce în limbă românească literatură și frumoasă, cuvântările lui Fichte. D-sa nu s'a mulțumit numai cu o simplă traducere ci a mai înțeles lucrarea D-sale cu o introducere introductivă, cuprinzând biografia lui Fichte, un capitol despre sistemul idealist al celebrului filosof german și câteva cuvinte despre „Cuvântările către națiunea germană”.

Definițiunea pe care celebrul filozof german o dă asupra conceptului „națiunii”, nu privește nici origina etnică, nici rasa și nici măcar limba celuia care aparține de fapt uneia națiuni anumite sau voinște să-i aparțină.

Interesant este că Fichte, înainte de 1806 (lupta de Ienna) nu era deloc naționalist, ci din contră, chiar cosmopolit. În 1804 își pune întreabarea (prelegiile sale asupra trăsăturilor caracteristice ale epocii prezente), care ar fi patria europeanului cu adevărat cult, și la această întrebare răspunde în modul următor: — „In general, patria europeanului cult este în Europa; în special este în fiecare veac, acel stat din Europa care stă pe culmea culturii... Rămâne atunci, fiii pământului acei cari în glie, în rău, în munte, recunoșc patria lor — rămân și ai statului lor decăzut; ei păstrează ce-au voit și cei face fericiți. Spiritul însă, cel înrudit cu soarele, este irezistibil atar și se va îndrepta încotro se ață. Lumină și dreptate”.

Este vădit că aceste cuvinte priveau Franța — țara ideilor revoluționare. După înfrângerea prusie-

nilor la Ienna, nenorocirea patriei sale germană, a trezit în sufletul său simțământul național.

Totuși naționalismul lui Fichte, departe de orice concepție strămtă, se împacă foarte bine cu cosmopolitismul său anterior, ba chiar tinde să coincidă cu el. Ziegler (die geistigen und sozialen Stromungen des 19. und 20. Jahrhunderts p. 80), susține că prin această trecere a lui Fichte de la cosmopolitism la naționalism, s'ar putea compara cu transformarea lui Saulius în Paulus. În realitate lucrurile stau altfel. Și în „Cuvântările către națiunea germană”, omenirea rămâne națiunea subordonată națiunii, nu numai din punct de vedere logic ci și etic. Fichte insistă meru că toată energia asupra însemnătății pur „omenești” a națiunii germane. După oratorul filozof, națiunea germană a bine meritat dela omenire mai mult decât toate celelalte neamuri.

Germanii formează, după el un popor prim ordial (Urvohl), limba lor nu este un idiom derivat, ci un grai nimitor și neamestecat, iar german nu este numai acel care s'a născut german, ci ori care îmbrățișează idealurile culturale ale poporului german.

— „Toți cei cari trăiesc creind și producând ce e nou, toți cei cărora, deși soarta nu le-a hărăzit acest bine, cel puțin se leapdă cu hotărâre de ceace e neființă și pândind clipa așteaptă ca undeva să-i smulgă și pe

Alegerile prezidențiale dela „Astra“

Din Sibiu ne vine știrea că anul acesta expiră mandatul de președinte a „Asociației pentru literatura poporului român, Astra“ al d-lui Vasile Goldiș, fost ministru. Ca atare în curând vor trebui să începă alegerile.

În statutele asociației se prevede că un președinte, mai poate fi reales cu toate acestea, prin uz s'a creiat un obicei cu unii președinte ortodox să-i urmeze unul greco-catolic și vice-versa.

Până în prezent se discută două contracandidaturi d-lui Vasile Goldiș. Este vorba de episcopul Niculescu din Blaj pe care l'ar susține însuși guvernul fiind mult apropiat sufletului greco-catolic și al doilea este cunoscutul scriitor ardelean, părintele Agărbiceanu. Acesta din urmă este mult simpatizat în rândul membrilor dela Astra. Dealtfel și D-sa este un agent destul de activ al asociației, conducând chiar secția literară și revista „Transilvaniei“, care apare de 70 de ani.

Acum ar fi însă, credem că și Dobrogea își are cuvântul ei în această alegere, căci de vr'o

trei ani, inimosul general I. Vlădescu, fost comandantul Div. IX-a, a transportat bătrâna asociație de peste Carpați și dincoace de Dunăre înființând „regiunea Dobrogea“.

Ca atare, credem că dobrogenii vor fi mai legați de numele d-lui Vasile Goldiș sau al părintelui Agărbiceanu, a căror activitate în domeniul culturii s'a văzut cu prisosință, decât al episcopului Niculescu dela Blaj atât de puțin cunoscut.

În timpul ministeriatului d-lui Goldiș Astra a beneficiat destul de simțitor, obținând însemnate subvenții dela Stat și concesiuni cinematografice cu drept de exploatare și ca atare o realgere a vechiului președinte — credem noi — nu ar fi decât binevenită. Cu toate acestea nu vrem să ne amestecăm în bucătăria exterioară a culturii și nici nu vrem să facem vr'o propagandă fie ea ostilă sau favorabilă.

Așteptăm deci cu nerăbdare surpriza dela Sibiu, pe care trebuie să o primim așa cum ar veni.

L. MILLO.

INFORMAȚII

Primitorul prezentului număr se consideră abonat.

Orice corespondență privitoare la redacția noastră se va adresa D-lui Avocat Sandi Constantinescu Str. Mircea No. 74 bis.

Căutați corespondenți destoinici în toate orașele din Dobrogea.

Ofertanții vor trimite corespondența de probă administrației noastre Str. Ștefan cel Mare No. 16.

Execuția a doua industriasi la Moscova

Cunoscutul specialist în afaceri petrolifere, d. B. Gourevitch din Rusia, fost timp de 25 de ani directorul importantei soc. „Mazout“, a fost împușcat din ordinul lui Guépéon, împreună cu ajutorul său d. Rosinski, fost înalt funcționar la comisariatul afacerilor străine.

dânșii apa vieii originale; toți cei cari — fără să fi mers așa departe — cel puțin bănușesc libertatea, n'o urăsc, nu se sperie de dânșă, ci o iubesc; toți acești sunt oameni cu originalitate; ei sunt, dacă-i privesc ca popor, poporul fără altă adăugire, sunt „Deusche“, tot ce crede în viața spirituală și libertatea acestei vieți; oriene voiește veșnica dezvoltare ei prin libertate, acela, ori unde ar fi născut, ori în ce grai s'ar rosti, e din neamul nostru, e al nostru, o'a ajunge al nostru. Tot ce crede în stagnare și regres, în dans circular, cine la cărna universului pune o natură moartă, acela, ori unde ar fi născut și în orice grai s'ar rosti, e Ne-german, e strein pentru noi și e de dorit a se depărta cu totul de noi cât mai curând, cu atât mai bine“. (Cuvântarea VII-a).

Fichte îndețina pe conaționali săi la patriotismul german, nu pentru că el ca și auditorii săi aparținea acestei națiuni, ci pentru că numai astfel omenea ar putea să progreseze.

Dacă Germania ar fi distrusă de puterea brută a lui Napoleon atunci, împreună cu germania s'ar fi prăbușit întreaga omenire. Pe când afară „Unter den Linden“ pălăriei de francezi treceau cu steaguri fălăind în sunetele tobelor și asurzii cuvintele lui Fichte, oratorii opuse cu un curaj îndrăzneț, imperalismul militar și politic a lui

Cronica Sportivă

Suntem în plin sezon al campionatului de Foot-Ball, atât la categoria I cât și la a II-a.

Duminică la 14 Septembrie, categoria «Săgeata» o echipă de valoare reușește să-și asigure victoria asupra «Marinei» cu (1—0), iar clubul Elen «Elpis» după o muncă dăruită, abea poate să recolteze victoria asupra «Tricolorului» care la un moment dat se găsea în avantaj cu 2—1. Abea aproape de sfârșitul jocului «Elpis» reușește să egaleze și să marcheze punctul victorios, datorită lui Makai o achiziție de valoare.

Duminică 21 c. s'au disputat următoarele meciuri:

Category Ia, ora 14.30

Marina-Tricolor 6—1 (4—0).

După înfrângerea suferită la 14 c., dela «Săgeata», «Marina» reușește să-și asigure victoria contra «Tricolorului», cu scorul de 6—1 — «Tricolorul» ne-a arătat un joc slab, ceiace denotă lipsa de antrenament. Portarul Ionitza a fost bine.

Ora 16.30 Victoria Chiazim 1—0 (0—0).

D-lui Pop i-se prezintă următoarele echipe:

»Victoria». Vasiliu, Roseuleț III, Olgardi, Petru I, Scoplidi, Vartolomeu, Soșoi, Dumitrescu, Cristea, Petru II și Sali. «Kiazim»: Faig, Nazim, Dan III, Negip, Selim, Negacinski, Iusein, Amdi, Zechi, Ludvig și Edip.

«Victoria are lovitura de începere în urmă un atac a lui Selim, deplasează mingea pe terenul ei, punând pe Vasiliu la grea încercare. — Prima repriză balonul se perindă pe ambele terenuri punând în pericol ambele porți, însă fără nici un rezultat, de oarece Vasiliu și Faig sunt la postul lor și-și cunosc îndeajuns nemirena.

La reîncepere «Victoria» se instalează definitiv pe terenul adversar, făcând pe Faig să-și arate calitatea.

În minutul 30, o combinație a lui Dumitrescu și Cristea dă posibilitatea acestui din urmă de a marca dela 20 m., primul și ultimul gol pentru «Victoria».

Dela Victoria cel mai bun om a fost Petru V. secundat de Dumitrescu, Cristea și Soșoi, iar Loli, după o lipsă îndelungată, ne-a arătat totuși, un joc frumos de clasă.

Apararea a fost foarte bine și în special becu și portarul Vasiliu.

Dela «Kiazim», cel mai bun a fost portarul Faig, care și-a salvat echipa dela un dezastru. La apărare se remarcă Negacinski prin atacurile și pasele ce posedă și distribue în mod magistral.

Arbitru corect

Category II-a, ora 10.30

Venus-Triumph F. C. 3—3 (1—0).

«Venus» se prezintă bine cu un joc de legătură arătând în tot timpul superioritate. — Dela «Venus» a marcat Pandelidi și Pandelidis.

«Triumph» slab nu au legătura, jucătorii nu se înțeleg între ei.

A marcat Foti.

Arbitru Dr. Bârsu a arbitrat corect.

Duminică 28 c. pe terenul Municipiului se vor disputa următoarele meciuri:

Category II-a

ora 8 a. m.

Machabi - E. F. A.

ora 10 a. m.

Venus - M. Eminescu.

Arbitru D-l Bratu.

Category Ia

ora 2 1/2

Elpis - Kiazim.

Arbitru D-l Bunic.

ora 4 1/2

Victoria - Săgeata.

Arbitru D-l Pop.

V. Vag.

Napoleon, idealul său cultural german. Fichte cere ca poporul german să o transforme într'o națiune-model pentru celelalte neamuri.

Această operă educativă era să se stăpsească cu ajutorul principiilor marelui pedagog Pestalozzi. Întăietatea culturală a poporului german fiind odată asigurată, el nu se îndoiește că celelalte popoare vor adresa la idealurile culturale ale poporului german de bună voie, devenind astfel „Deusche“.

Situația politică în care se afla germania în timpul lui Napoleon, seamănă foarte mult cu starea Eladei din timpul lui Filip Macedoneanu. Ideile pe care celebrul orator Isocrates, le emite în pagiric, arată o oarecare înrudire cu Fichte. Și un este exclus ca Fichte, care era un bun cunosător a anchitității și care se bate cu gândul de a înființa o școală de oratorie în germania, să fi fost inspirat de antient retor. «Națiunea noastră» spune Isocrates — (par. 50) a întrecut pe ceilalți oameni atât prin înțelepciune cât și prin oratorie, încăt elevii ei au devenit instructorii altora și că numele Elevilor nu arată origina etnică, ci o spiritualitate culturală. Astfel, greșit sunt numiți aceia cari împărtășesc cultura noastră, mai mult decât, aceia de o rasă cu noi“.

Oare nu este acesta și idealul cultural de lui Fichte? Mai departe, după cum Fichte consideră poporul german ca un Urbolk (popor prim ordial)

ce ar trebui să fie modelul celorlalte popoare tot astfel și Isocrates (par. 24) insistă asupra caracterului autohton și neamestecat al poporului său care i-ar acorda o superioșitate asupra celorlalte triburi elene.

Idelle lui Fichte au găsit în germania un ecou puternic. Cultura și instrucțiunea maselor au luat un avânt ne mai pomenit, totuși idealismul lui Fichte nu e lipsit de o nuanță teroristă. Educația națională recomandată de el — cum spune Bluntschli — are un aspect aspect spartan, căci nu respectă nici libertatea familiei, nici caracterul specific al spiritului individual. Toate trebuiau să se plece statului. Instrucțiunea poporului trebuia să fie exclusiv în seama statului.

Cuvântările lui Fichte și-au îndeplinit scopul lor principal de a întări curajul națiunii înfrante. Nimeni n'a combătut ideea monarhiei universale a lui Napoleon cu argumente mai puternice decât Fichte.

Incururile s'au schimbat mai de vr'ne decât s'ar fi așteptat. Înfrângerea din Rusia a cauzat prăbușirea areulei lui Napoleon. Națiunile oprimate prin ele și Prusia, încurajate de idelle lui Fichte, au pornit din nou cu război împotriva lui Napoleon, spre a-și redobândi libertatea.

CAROL BLUM.

CONSUMUL PIEȚEI

Constanța-B-dul Ferdinand No. 6—Constanța

CONSTANTIN HAGI IOAN

In permanență asortat cu diferite articole de coloniale și brânzeturi specialități de Undelemnuri ca:
Grecesc, Puges, Sasso, Berlotte Robert, precum și mărci indigene cu prețuri absolut de concurență.
Rog vizitați spre convingere.

RESTAURANTUL ȘI LĂPTĂRIA „VOIAJORILOR“

Asortat în permanență cu tot felul de mâncări calde și reci, cu prețuri modeste.

LA TRANULIS

Constanța—Str. Ștefan cel Mare No. 14—Constanța

Magazin asortat în permanență cu tot felul de vopsele, lacuri, uleiuri, pensule, bidinele. Toate materialele pentru zugrăvi de case, cu prețurile cele mai convenabile.
Ralon special pentru articole de pictură.

Continental Hotel Constanța

Situat în centrul orașului în imediata apropiere de gară.

Complex renovat, sobe de teracotă.
Telefon 495.

DOCTORUL MIHAI RĂDULESCU

Fost asistent în clinicile universitare
BOLI INTERNE-NERVOASE
Dermato-Sifiligrafice
TRATAMENTE ELECTRICE
CONSULTAȚIUNI: 3 — 6
Strada General Mann 8—Constanța

LA TRANULIS PICTOR de FIRME

Constanța—Str. Ștefan cel Mare No. 14—Constanța

Execută în condițiunile cele mai avantajease orice lucrare atingătoare acestei branșe.

Vizitați spre a vă convinge.

S. BEIZIN

Str. Ștefan cel Mare No. 27

Blănăria de Lux

Cu o practică îndelungată în Rusia și aci în țară ofer onor. Public pentru efectuarea oricărei lucrări atingătoare acestei branșe atelierul meu, asortat în permanență cu tot felul de Blănuri ca: Biberet, Lutru, Langer, Oposson american, Jader, Foca, etc. cu prețuri absolut de convenabil.

CADOU! CEL MAI UTIL!

Renumitele Creioane Americane **Eversharp**
Wahl-Pen

Tocuri Rezervor cu Penița de Aur
Depozit în Librăria **SOCEC & Co.** și în toate Librăriile din Țară

La Librăria **Socec & Co. s. r. l.**
Sucursala Constanța

Se găsesc de vânzare tot felul de cărți și rechizite școlare.
Cu prețurile cele mai reduse.

ȘERBAN MOCANU**CROITORIE CIVILA-MILITARA ȘI CONFECȚIUNI DE DAME**

DIPLOMAT AL ACADEMIEI SUPERIOARE DIN BUCUREȘTI

Aduc la cunoștința Onor. public și numeroasei mele clientelă că am mutat în

Strada ȘTEFAN CEL MARE No. 16

ATELIERUL MEU DE CROITORIE

unde voi putea satisface cerințele și dorințele tuturor în această ramură, punând la dispoziția fiecăruia jurnalele cu cele mai noi Creații în ale modei, garantând deplina reușită în executarea fiecărei lucrări încredințate atelierului meu.

Pentru raionul de Dame am angajat cu mari sacrificii materiale spre deplina mulțumire a clientelor mele, o premieră de la **MAISON SUSANIE** din Paris.

Atelierul meu fiind la curent cu ultimele noutăți și asortat cu diferite desene de stoffe din cele mai alese, sperăm că o singură vizită vă va fi suficient ca să apreciați sacrificiile ce le-am făcut pentru satisfacerea celei mai selecte clientele.

Cu toată stima,

ȘTEFAN MOCANU